

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการบริหารจัดการ
โรงเรียนบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดเชียงราย
The Relationship between Digital Leadership of School Administrators
and the Quality of School Management at the Highland Schools under the
Chiang Rai Primary Educational Service Area Office, Chiang Rai Province

รพีภรณ์ รวมจิตร¹ อินทร์ จันทร์เจริญ² วีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์³
Rapeeporn Ruamchit, In Chancharoen, Weeraphan Siririth

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย 2) เพื่อศึกษาระดับคุณภาพการบริหารจัดการของโรงเรียนบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการบริหารจัดการของโรงเรียนบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 317 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านความรู้และทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัล ด้านวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัล ตามลำดับ

2) คุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูงโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคุณภาพของผู้เรียนและด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน รองลงมา คือ ด้านการบริหารและการจัดการ โดยทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

3) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูงในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .766$)

คำสำคัญ (Keywords): ภาวะผู้นำดิจิทัล; คุณภาพการบริหารจัดการ; โรงเรียนบนพื้นที่สูง

Abstract

This research article aimed to: 1) study the level of digital leadership among administrators of highland schools; 2) examine the level of management quality of highland

Received: 2026-06-15 Revised: 2026-07-23 Accepted: 2026-07-25

¹ สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเชียงราย Master of Educational Administration, Graduate School, Chiang Rai College. E-mail: Rapeeporn001@gmail.com

² อาจารย์ประจำ วิทยาลัยเชียงราย Lecturer of Chiangrai College. E-mail: inchenjarean@gmail.com

³ อาจารย์ประจำ วิทยาลัยเชียงราย Lecturer of Chiangrai College. Corresponding author E-mail: Dr.W.siririth@gmail.com

schools; and 3) investigate the relationship between the administrators' digital leadership and the management quality of highland schools under the Chiang Rai Primary Educational Service Area Office, Chiang Rai Province. This study employed a quantitative research approach. The sample consisted of 317 school personnel. The research instrument was a questionnaire. The statistical instruments used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient.

1) The overall digital leadership of the school administrators was at the highest level. Digital knowledge and skills had the highest mean score, followed by digital personnel development, digital learning culture, digital vision, and digital communication and networking, respectively.

2) The overall management quality of the highland schools was at the highest level. When considered by dimension, learner quality and student-centered teaching and learning shared the highest mean score, followed by administration and management. All dimensions were rated at the highest level.

3) Digital leadership of the school administrators was positively correlated with school management quality at a high level with statistical significance at the .01 level ($r = .766$).

Keywords: Digital Leadership; School Management Quality; Highland Schools

บทนำ (Introduction)

การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 ส่งผลให้ภาคการศึกษาต้องปรับรูปแบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับสังคมดิจิทัลและการเรียนรู้ในอนาคต เทคโนโลยีดิจิทัลจึงมีบทบาทสำคัญต่อการบริหารข้อมูลสารสนเทศ การสื่อสารภายในองค์กร การตัดสินใจบนฐานข้อมูล การติดตามประเมินผล และการบริหารทรัพยากรของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ที่มุ่งยกระดับคุณภาพการศึกษาและการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2568) ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีภาวะผู้นำดิจิทัลเพื่อขับเคลื่อนองค์กรให้สามารถปรับตัวและพัฒนาการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นสมรรถนะสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน เนื่องจากเป็นความสามารถในการกำหนดวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหาร ใช้ข้อมูลสารสนเทศประกอบการตัดสินใจ พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากร ตลอดจนสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการเรียนรู้และนวัตกรรม (ทินกร บัวชู และทิพภาพร บัวชู, 2562) (เลอศักดิ์ ตามา และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์, 2564) (กิตติวิทย์ จันทสี, 2566) (สิทธิราช ชื่นชม และคณะ, 2568) สังเคราะห์ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลประกอบด้วยการกำหนดวิสัยทัศน์ การบริหารข้อมูลและเทคโนโลยี การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของบุคลากร การส่งเสริมนวัตกรรม และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารสามารถบริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

คุณภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาเป็นผลลัพธ์ของการดำเนินงานที่สะท้อนความสามารถของสถานศึกษาในการกำหนดทิศทาง วางแผน บริหารทรัพยากร พัฒนาบุคลากร สร้างการมีส่วนร่วม และจัดการกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เพื่อบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา โดยการบริหารจัดการสถานศึกษาของประเทศไทยดำเนินการภายใต้หลักการกระจายอำนาจทางการศึกษา ซึ่งครอบคลุมการบริหาร 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) (กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550, 2550) ในบริบทของยุคดิจิทัล ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการวางแผน การบริหารข้อมูลสารสนเทศ การตัดสินใจบนฐานข้อมูล การสื่อสาร การติดตาม ประเมินผล และการบริหารทรัพยากร ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาการบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีความคล่องตัว โปร่งใส และพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน กระบวนการบริหารและการจัดการ และกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

สำหรับโรงเรียนบนพื้นที่สูงมีบริบทการบริหารจัดการที่แตกต่างจากโรงเรียนทั่วไป เนื่องจากส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในพื้นที่ภูเขาและพื้นที่ทุรกันดาร มีข้อจำกัดด้านการคมนาคม ระบบสาธารณูปโภค การเข้าถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และทรัพยากรทางการศึกษา รวมทั้งประสบปัญหาการขาดแคลนครู งบประมาณ และการโยกย้ายผู้บริหารสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อต่อเนื่องในการบริหารและพัฒนาคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564) จังหวัดเชียงรายมีโรงเรียนบนพื้นที่สูงในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาทั้ง 4 เขต รวมจำนวน 119 แห่ง ซึ่งส่วนใหญ่มีบริบทด้านภูมิประเทศและทรัพยากรที่แตกต่างจากโรงเรียนทั่วไป ส่งผลให้การบริหารจัดการสถานศึกษาต้องเผชิญกับความท้าทายทั้งด้านการสื่อสาร การติดตามข้อมูลสารสนเทศ และการเข้าถึงทรัพยากรทางการศึกษา ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการบริหารจัดการของสถานศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1, 2568; สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2, 2568; สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3, 2568; สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4, 2568) ภายใต้บริบทดังกล่าว ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องอาศัยภาวะผู้นำดิจิทัลในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการบริหารข้อมูล การสื่อสาร การประสานงาน การติดตามผล และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ อันจะช่วยลดข้อจำกัดด้านพื้นที่ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และสนับสนุนการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการและคุณภาพการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง

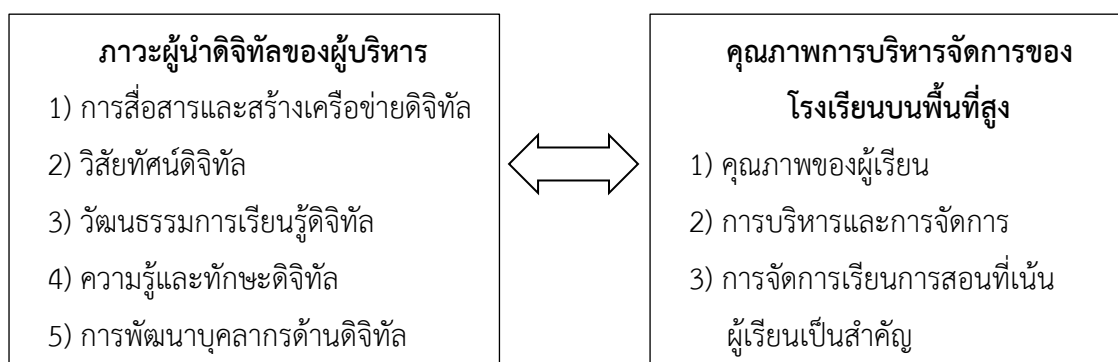
ผลการวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษา การบริหารงานวิชาการ การดำเนินงานระบบประกันคุณภาพ และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (นารีพรรณ เขียวเล่ง, 2565; พิมพ์ลา อำนาจ, 2566; อดุลย์ วรรณะปะกะ, 2566; ศศิวิมล บ่อคำ และจิตติมา วรรณศรี, 2567) อย่างไรก็ตาม จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มุ่งศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลในบริบทของโรงเรียนทั่วไป โรงเรียนขนาดเล็ก หรือโรงเรียนในเขตเมือง ขณะที่การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการบริหารจัดการของโรงเรียนบนพื้นที่สูงในจังหวัดเชียงรายยังมีอยู่อย่างจำกัด จึงยังขาดข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สะท้อนบริบทเฉพาะของสถานศึกษาที่มีข้อจำกัดด้านภูมิประเทศ การเข้าถึงเทคโนโลยี และทรัพยากรทางการศึกษา

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย โดยมุ่งศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัล ระดับคุณภาพการบริหารจัดการ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสอง เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สะท้อนความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลกับคุณภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบาย การวางแผนพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา และการออกแบบแนวทางส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนบนพื้นที่สูง ตลอดจนเป็นองค์ความรู้ที่สนับสนุนการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาและการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพการบริหารจัดการของโรงเรียนบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการบริหารจัดการของโรงเรียนบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Method)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ระดับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนบนพื้นที่สูง โดยสังเคราะห์องค์ประกอบจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ (1) การสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัล (2) วิสัยทัศน์ดิจิทัล (3) วัฒนธรรมการ

เรียนรู้ดิจิทัล (4) ความรู้และทักษะดิจิทัล และ (5) การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล ส่วนคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูงศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 ของกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ (1) คุณภาพของผู้เรียน (2) กระบวนการบริหารและการจัดการ และ (3) กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

1.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา พนักงานราชการ และครูอัตราจ้างที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย ทั้ง 4 เขต จำนวน 1,774 คน โดยหน่วยวิเคราะห์ คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน ซึ่งเป็นผู้ประเมินภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารจากการรับรู้ในการปฏิบัติงานจริง มิใช่การประเมินตนเองของผู้บริหาร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 317 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970) จากนั้นใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน โดยกำหนดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาทั้ง 4 เขตเป็นชั้น และสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ภายในแต่ละชั้นตามสัดส่วนของประชากร

1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย ทั้ง 4 เขต จำนวน 119 โรงเรียน

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยระหว่างวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2568 ถึงวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2568

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ (1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (2) แบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำนวน 28 ข้อ ครอบคลุม 5 ด้าน และ (3) แบบสอบถามคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูง จำนวน 19 ข้อ ครอบคลุม 3 ด้าน รวมทั้งสิ้น 47 ข้อ แบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60–1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่าแบบสอบถามด้านภาวะผู้นำดิจิทัลมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.946 แบบสอบถามด้านคุณภาพการบริหารจัดการมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.907 และแบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.962 แสดงว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงและสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเชียงราย ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย ทั้ง 4 เขต และโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามทั้งในรูปแบบเอกสารและแบบออนไลน์ (Google Forms) พร้อมติดตามการตอบกลับของแบบสอบถามผ่านผู้ประสานงานของแต่ละโรงเรียน เพื่อให้ได้รับข้อมูลครบถ้วนตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน

317 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 และตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนนำข้อมูลไปวิเคราะห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูงวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) พร้อมแปลผลค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2560: 121) ซึ่งจำแนกระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูง ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) และแปลผลระดับความสัมพันธ์ตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2560: 121) โดยจำแนกระดับความสัมพันธ์เป็น ระดับต่ำ ระดับปานกลาง ระดับสูง และระดับสูงมาก ทั้งนี้ กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ผลการวิจัย (Research Results)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดเชียงราย สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 317 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 69.70 อายุส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่า 30 ปี จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 58.70 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ปริญญาตรี จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 84.90 และสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 มากที่สุด จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20

2. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนบนพื้นที่สูง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.29 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความรู้และทักษะดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัล ด้านวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัล ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	การสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัล	4.45	0.27	มาก
2	วิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.68	0.37	มากที่สุด
3	วัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	4.72	0.35	มากที่สุด
4	ความรู้และทักษะดิจิทัล	4.74	0.33	มากที่สุด
5	การพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัล	4.72	0.36	มากที่สุด
	ภาพรวม	4.66	0.29	มากที่สุด

3. ระดับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.74 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.29 เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านคุณภาพของผู้เรียน และด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน รองลงมา คือ ด้านการบริหารและการจัดการ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูง ในภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	คุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	คุณภาพของผู้เรียน	4.75	0.32	มากที่สุด
2	การบริหารและการจัดการ	4.73	0.32	มากที่สุด
3	การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.75	0.32	มากที่สุด
	ภาพรวม	4.74	0.29	มากที่สุด

4. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียน บนพื้นที่สูง พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพ การบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูงโดยภาพรวมในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .766$) เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนโดยภาพรวม โดยด้านวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($r = .694$) รองลงมา คือ ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัลและด้านความรู้และทักษะดิจิทัล ซึ่งมีค่าเท่ากัน ($r = .688$)

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการบริหาร จัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูง

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X)	ด้านคุณภาพของผู้เรียน (Y1)	ด้านการบริหารและการจัดการ (Y2)	ด้านการจัดการเรียนการสอน (Y3)	คุณภาพการบริหารจัดการภาพรวม (Y_Total)
การสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัล (X1)	.548**	.561**	.544**	.601**
วิสัยทัศน์ดิจิทัล (X2)	.640**	.634**	.619**	.688**
วัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X3)	.657**	.623**	.632**	.694**
ความรู้และทักษะดิจิทัล (X4)	.595**	.643**	.657**	.688**
การพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัล (X5)	.608**	.609**	.648**	.677**
ภาวะผู้นำดิจิทัลภาพรวม (X_Total)	.698**	.702**	.709**	.766**

**p < .01

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนบนพื้นที่สูง ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนบนพื้นที่สูงโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจอธิบายได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนบนพื้นที่สูงต้องบริหารจัดการภายใต้ข้อจำกัดด้านภูมิประเทศ การคมนาคม และการเข้าถึงเทคโนโลยี จึงจำเป็นต้องใช้ความรู้และทักษะด้านดิจิทัลในการวางแผน การบริหารข้อมูล การสื่อสาร และการตัดสินใจบนฐานข้อมูล เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษามีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมดิจิทัล

ผลการวิจัย พบว่า ด้านความรู้และทักษะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด สะท้อนให้เห็นว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการและการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รุจาภรณ์ ลักษณะดี (2565) ที่อธิบายว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยี และสามารถส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารและการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทินกร บัวชู และทิพาพร บัวชู (2562: 285-294) ที่อธิบายว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นการบูรณาการความรู้ ทักษะ วิสัยทัศน์ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารองค์กรและรองรับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยครั้งนี้จึงสะท้อนให้เห็นว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นสมรรถนะสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะในบริบทของโรงเรียนบนพื้นที่สูงที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีเป็นกลไกสำคัญในการลดข้อจำกัดด้านพื้นที่และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

2. คุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูง ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูงโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า แม้โรงเรียนบนพื้นที่สูงจะมีข้อจำกัดด้านภูมิประเทศ การคมนาคม ทรัพยากร และการเข้าถึงเทคโนโลยี แต่สถานศึกษายังคงสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านคุณภาพของผู้เรียน กระบวนการบริหารและการจัดการ และกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับข้อมูลสารสนเทศและการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการบริหารงานให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ ซึ่งสะท้อนถึงการดำเนินงานของสถานศึกษาที่มีความคล่องตัว โปร่งใส และมุ่งพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการบริหารสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษาบริหารงานทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และงานทั่วไปอย่างเป็นระบบ รวมทั้งสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ควบคู่กับการพัฒนากระบวนการบริหารและการจัดการ ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับรายงานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2564) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) ที่สะท้อนว่า โรงเรียนบนพื้นที่สูงสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ หากผู้บริหารสามารถบริหารจัดการให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเหมาะสม ผลการวิจัยครั้งนี้จึงสะท้อนว่า คุณภาพการบริหารจัดการของโรงเรียนมิได้ขึ้นอยู่กับทรัพยากรเพียงอย่างเดียว หากยังขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้บริหารในการบริหารจัดการองค์กรให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูง ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูงในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .766$) แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรทั้งสอง

มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับสูง คุณภาพการบริหารจัดการของโรงเรียนก็มีแนวโน้มอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารข้อมูล การสื่อสาร การตัดสินใจ และการติดตามประเมินผล พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูและบุคลากร ซึ่งมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการบริหารจัดการของโรงเรียนบนพื้นที่สูง

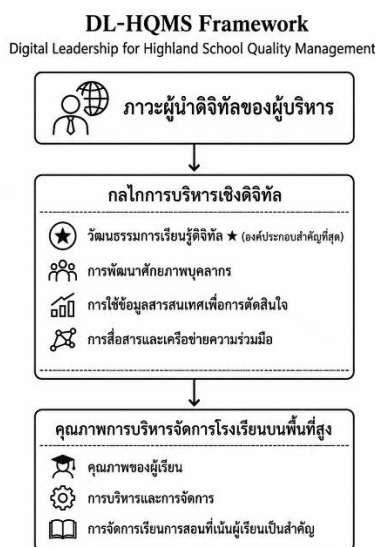
ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ รุจาภรณ์ ลักษณะดี (2565) ทินกร บัวชู และทิพภาพร บัวชู (2562) และผลการศึกษาของเลอศักดิ์ ตามา และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์ (2564) ที่ชี้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษา อย่างไรก็ตาม งานวิจัยครั้งนี้แตกต่างจากการศึกษาที่ผ่านมา เนื่องจากศึกษาในบริบทโรงเรียนบนพื้นที่สูง จังหวัดเชียงราย ซึ่งมีข้อจำกัดด้านภูมิประเทศ การเข้าถึงเทคโนโลยี และทรัพยากรทางการศึกษา จึงช่วยขยายองค์ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับคุณภาพการบริหารจัดการในบริบทดังกล่าว

เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า วัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการบริหารจัดการของโรงเรียนบนพื้นที่สูงในระดับสูงที่สุด ($r = .694$) สะท้อนให้เห็นว่า การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ การพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของครูและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง และการสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการบริหารจัดการของสถานศึกษาในระดับสูง โดยเฉพาะในบริบทของโรงเรียนบนพื้นที่สูงที่ต้องอาศัยการเรียนรู้ร่วมกัน และการปรับตัวของบุคลากรทุกฝ่ายต่อข้อจำกัดของพื้นที่ ข้อค้นพบดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการของโรงเรียนบนพื้นที่สูงมิได้ขึ้นอยู่กับพัฒนาเทคโนโลยีหรือโครงสร้างพื้นฐานเพียงอย่างเดียว แต่ยังสัมพันธ์กับการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลภายในองค์กรที่เปิดโอกาสให้บุคลากรได้เรียนรู้แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น วัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลจึงนับเป็นองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูงเด่นชัดกว่าองค์ประกอบด้านอื่น อันเป็นข้อค้นพบที่ช่วยเติมเต็มองค์ความรู้ด้านการบริหารสถานศึกษาในบริบทของโรงเรียนบนพื้นที่สูง และสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวทางพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Research Knowledge)

ผลการวิจัยนำไปสู่การสังเคราะห์องค์ความรู้ในรูปแบบ DL-HQMS Framework: Digital Leadership for Highland School Quality Management ซึ่งอธิบายว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารเชื่อมโยงกับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูงผ่านกลไกสำคัญ ได้แก่ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ โดยผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล เป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการบริหารจัดการสูงที่สุด จึงนับเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูง จึงเป็นกลไกสำคัญที่ควรได้รับการส่งเสริมเป็นลำดับแรกในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนบนพื้นที่สูง

ดังนั้น องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จึงสามารถสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดเชิงอธิบาย (Explanatory Framework) ในรูปแบบ DL-HQMS Framework (Digital Leadership for Highland School Quality Management) ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 DL-HQMS Framework (Digital Leadership for Highland School Quality Management)

ที่มา: ผู้วิจัยสังเคราะห์และพัฒนาขึ้นจากผลการวิจัย (2568)

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเชียงรายควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบายและจัดทำแผนพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนบนพื้นที่สูงอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งพัฒนาสมรรถนะด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล การใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านดิจิทัลผ่านการอบรม การนิเทศ ติดตาม และการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยคำนึงถึงข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริบทเฉพาะของโรงเรียนบนพื้นที่สูง เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา

1.2 โรงเรียนบนพื้นที่สูงควรพัฒนาระบบบริหารจัดการโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และการบริหารทั่วไป รวมทั้งพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการวางแผน การติดตาม และการประเมินผลการดำเนินงาน ตลอดจนส่งเสริมการสื่อสารและสร้างความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภายนอกผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและสนับสนุนการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนและความหลากหลายทางวัฒนธรรม

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาชีพผ่านระบบดิจิทัล แลกเปลี่ยนองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีระหว่างโรงเรียนบนพื้นที่สูง ตลอดจนสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหาร การสื่อสาร และการตัดสินใจบน

ฐานข้อมูล ซึ่งจะช่วยให้ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลต่อคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูง โดยพิจารณาตัวแปรด้านภาวะผู้นำดิจิทัลที่ร่วมกับปัจจัยด้านองค์กร เทคโนโลยี วัฒนธรรมองค์กร และสมรรถนะของครู รวมทั้งใช้สถิติขั้นสูง เช่น การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง หรือการวิเคราะห์เส้นทาง เพื่ออธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและสร้างแบบจำลองการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนบนพื้นที่สูง

2.2 ควรดำเนินการวิจัยแบบผสมผสาน หรือการวิจัยเชิงกรณีศึกษา เพื่อศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนบนพื้นที่สูง รวมทั้งวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จ ปัญหาอุปสรรค และแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่ ซึ่งจะช่วยให้สามารถอธิบายผลการวิจัยเชิงปริมาณได้อย่างครอบคลุมยิ่งขึ้น

2.3 ควรดำเนินการวิจัยและพัฒนา หรือการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อพัฒนารูปแบบหรือโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนบนพื้นที่สูง และประเมินประสิทธิผลของโปรแกรมต่อการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา นอกจากนี้ ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนบนพื้นที่สูง โรงเรียนในพื้นที่ทั่วไป โรงเรียนชายแดน และโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาแต่ละประเภท

เอกสารอ้างอิง (References)

- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550. (2550, 16 พฤษภาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 ตอนที่ 24 ก. หน้า 29-36.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561, 24 กันยายน). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ให้ใช้มาตรฐาน การ ศี ก ษา ระดับปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์การศึกษาพิเศษ. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 135 ตอนพิเศษ 235 ง.
- กิตติวิทย์ จันทสี. (2566). การศึกษาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1. Journal of Integration Social Sciences and Development. 3(2): 23-32.
- ทินกร บัวชู, และทิพภาพร บัวชู. (2562). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารครุศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. 13(2): 285-294.
- นาริพรรณ เขียวเล้ง. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและบรรยากาศขององค์การที่ ส่งผลต่อการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- พิมพิลา อำนาง. (2566). **ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รุจาภรณ์ ลักษณะดี. (2565). **ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1**. การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเกริก.
- เลอศักดิ์ ตามา, และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์. (2564). **ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ การดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22**. **วารสารรัชต์ภาคย์**. 15(38): 224-240.
- ศศิวิมล บ่อคำ, และ จิตติมา วรรณศรี. (2567). **แนวทางการส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2**. **วารสารบริหารการศึกษา มศว**. 21(40): 289-301.
- สิทธิราช ชื่นชม พรรัชต์ ลังกะสูตร และอติพงษ์ เพชรสุทธิ. (2568). **องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพวง**. **วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม**. 3(2): 901-921.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). **คู่มือเกณฑ์การคัดกรองโรงเรียนที่ตั้งในพื้นที่ลักษณะพิเศษ (โรงเรียนพื้นที่ภูเขาสูงในถิ่นทุรกันดาร)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2568). **นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1. (2568). **ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา ปีการศึกษา 2568**. เชียงราย: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. (2568). **ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา ปีการศึกษา 2568**. เชียงราย: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3. (2568). **ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา ปีการศึกษา 2568**. เชียงราย : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4. (2568). **ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา ปีการศึกษา 2568**. เชียงราย : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). **แนวทางการสนับสนุนการจัดการศึกษาในพื้นที่ทุรกันดารทางไกล**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- อดุลย์ วรรณะปะกะ. (2566). **ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3): 607-610.